

اثر قارچ‌های بیمارگر حشرات روی سوسک سیاه گندم در شرایط آزمایشگاهی

هانا حاجی‌اللهوردی پور^{*}، مهران غزوی^۱

بخش تحقیقات حشره‌شناسی کشاورزی، موسسه تحقیقات گیاهی‌شکی کشور، تهران

چکیده

سوسک سیاه گندم (*Zabrus tenebrioides* (Col., Carabidae)) از آفات مهم غلات در ایران و بعضی کشورهای اروپایی محسوب می‌شود. خسارت شدید این سوسک سبب از بین رفتن بوته‌ها و خشکی آن می‌گردد. به‌منظور ارزیابی امکان استفاده از قارچ‌های بیمارگر حشرات در کنترل این آفت، حشرات کامل جمع‌آوری شده از مزرعه در شرایط مناسب نگهداری شدند و در آزمایشگاه با قارچ‌های بیمارگر جداشده از میزبانها و مناطق جغرافیایی متفاوت مربوط به جنسهای Isaria Metarhizium Beauveria و *Tremella* زیست‌سنگی به‌روش غوطه‌وری با غلظت‌های 10^5 ، 10^6 و 10^7 اسپور در میلی‌لیتر آب مقطر و Tween 80٪ با سه تکرار و ۱۰ حشره در هر تکرار به مدت ۶۰ ثانیه، انجام گرفت. نتایج حاکی از آن بود که قارچ‌های بیمارگر به کار رفته تأثیر چشمگیری روی این آفت ندارند. تجزیه واریانس درصد مرگ و میر جدایه‌ها، اختلاف معنی‌دار بین آن‌ها را نشان داد. جدایه DEMI 002 از قارچ *Metarhizium anisopliae* دارای بالاترین میانگین درصد مرگ و میر (۵۲٪) نسبت به جدایه‌های دیگر بود. غلظت کشنده‌گی 5% و حدود بالا و پایین آن برای DEMI 002 ($10^9 \times 10^6$ و $10^9 \times 10^7$ اسپور در میلی‌لیتر) و زمان کشنده‌گی 5% آن، ۳۷/۳٪ روز بود.

واژه‌های کلیدی: *Metarhizium Beauveria Isaria Zabrus tenebrioides*

مقدمه

در سال‌های اخیر بخش‌های وسیعی از مزارع گندم دیم و آبی بعضی از استان‌های کشور شاهد خسارت ناشی از جمعیت در حال افزایش سوسک سیاه گندم بوده است. سوسک سیاه گندم *Zabrus tenebrioides* از آفات عمده گندم و گاهی جو می‌باشد. خسارت این آفت از تمام مناطق کشور به‌ویژه استان گلستان، مغان، لرستان، فارس، ایلام، کرمانشاه، همدان، اطراف تهران، خراسان، خوزستان، آذربایجان و بلوچستان گزارش شده است (Jozeyan, 1996). این سوسک در آسیای غربی و مرکزی، اروپای غربی و شرقی، شمال آفریقا خصوصاً کشورهای آلمان، روسیه، اکراین،

*توسطنده رابط، پست الکترونیکی: hana_agri@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله (۱۵/۷/۸۹) - تاریخ پذیرش مقاله (۱۵/۷/۹۰)

گرجستان و ترکیه دیده می‌شود (Miller & Pike, 2002). بیشترین خسارت مربوط به لاروها است که در پاییز و بهار از ریشه، ساقه و برگ تغذیه می‌کنند. حشرات کامل نیز از دانه‌های نرم و گاهی برگ استفاده می‌کنند. این حشره علاوه بر غلات به چمن و مراتع خسارت می‌زند (Roostaei & Zahedi-Kayvan, 1992). در شهرستان دره شهر ایلام در سال‌های ۱۳۷۲-۷۳ این آفت یک مزرعه گندم به مساحت ۲/۵ هکتار را نابود و کشاورز را مجبور به دوباره کاری کشت نمود. در سال ۷۱ در بعضی از روستاهای شهرستان ملایر نیز تراکم و خسارت شدید آفت مشاهده گردید (Jozeyan, 1996). نمونه‌های این آفت از سال ۶۲ در منطقه گندم و حومه مشاهده گردید که از آن سال به بعد جمعیت آن به طور جزیی رو به افزایش نهاده و در سال‌های ۶۹ و ۷۰ حالت طغیانی به خود گرفت و آفت درجه اول در منطقه گردید (Mobasher, 1994).

در یوگسلاوی در مزرعه‌ای جمعیت ۱۱۲ لارو سوسک سیاه گندم در متر مربع مشاهده شده است. اولین نشانه‌های این آفت به صورت نقاط خالی متعدد در مزرعه که روزانه از نظر اندازه گسترش می‌یابند، دیده می‌شود. شدیدترین صدمه زمانی وارد می‌شود که غلات به طور پیوسته کشت شوند (Parker et al., 2001).

یک لارو می‌تواند از ۲۵ گیاه‌چه گندم تغذیه کند. طغیان بالغ بر ۵۰ لارو در مترمربع در مزارع تک کشتی که گندم طی سال‌های متتمدی کشت می‌شود، متدال است. در طغیان‌های شدید، خسارت اقتصادی به محصول در عرض ۷ تا ۱۴ روز وارد می‌شود. حشرات کامل معمولاً در می (اردیبهشت)، جون (خرداد) و جولای (تیر) ظاهر می‌شوند و در شب تغذیه می‌کنند و طی روز در زیر بقایای داخل مزرعه پنهان می‌شوند. جفت‌گیری و تخم‌گذاری حدوداً در سپتامبر به دنبال تابستان‌گذرانی رخ می‌دهد. خسارت به گیاه‌چه‌های جوانه‌زده معمولاً در فوریه قابل مشاهده است. برداشت زود کاه و کلش و جایگزین کردن آیش یا تناوب با گیاهان تیره بقولات، خطر حمله را کاهش می‌دهد (Miller & Pike, 2002).

کترل سوسک سیاه گندم شامل روش‌های زراعی، زیستی و شیمیایی می‌باشد. کترل زراعی آن شامل تناوب، شخم و دیسک می‌باشد. برنامه تناوب زراعی که آیش یا حبوبات (کاشت یک سال در میان) را جایگزین غلات می‌کند، می‌تواند مانع از طغیان وسیع شود. تنوع بخشیدن به سیستم کشت با استفاده از تناوب در مزارع از طریق افزایش فراوانی و تأثیر دشمنان طبیعی نیز می‌تواند موثر باشد. تحقیقات نشان داده خسارت *Zabrus gibus* وقته که گندم پاییزه به دنبال آفتابگردان یا ذرت در تناوب زراعی کاشته می‌شود ۵ تا ۸ برابر کاهش می‌یابد (Pimentel, 2002). کترل زیستی این آفت تاکنون در ایران به کار گرفته نشده است.

در بعضی شرایط زمانی و مکانی ناچاریم که از طریق مبارزه شیمیایی با این آفت مبارزه کنیم. سطح مبارزه شیمیایی با این آفت در ایران در سال ۱۳۷۸-۷۹ حدود ۴۵۰۰۰ هکتار بوده است (Rezabeigi & Radjabi, 2002). در تراکم‌های بالا استفاده از دیازینون گرانول ۰.۵٪ به میزان ۴۰-۳۰ کیلوگرم در هکتار، دیازینون امولسیون ۰.۶۵٪ به میزان یک لیتر در هکتار، کاربایریل وتابل ۰.۸۵٪ به میزان ۳/۵-۳ کیلوگرم در هکتار، فوزالن امولسیون ۰.۳۵٪ به میزان ۱/۵-۲ لیتر در هکتار و کلرپایریفس امولسیون ۰.۴٪ به میزان ۱/۵ لیتر در هکتار توصیه شده است (Anonymous, 2010).

قارچ‌های بیمارگر حشرات در سوسک‌های Carabidae زمستان‌گذران جمع‌آوری شده از مزرعه، توسط استینن برگ و همکاران بررسی شد. عموماً سطح آلدگی در بالغین پایین بود (ماکزیمم: ۷/۶٪). گونه *Beauveria bassiana* غالب جمع‌آوری شده از سوسک‌های Carabidae بود (Steenberg et al., 1995).

رایج‌ترین قارچ‌های بیمارگر حشرات متعلق به جنس‌های *Metarhizium Beauveria Aspergillus Tolypocladium Culicinomyces Hirsutella Nomuraea Lecanicillium Paecilomyces* می‌باشند.

Diabrotica virgifera به طور آزمایشی در خاک به عنوان حشره‌کش میکروبی برای کنترل لاروهای *B. bassiana* روی ذرت به کار برد شده، همچنین به صورت تلقیحی در تلاش برای آغاز همه‌گیری در جمعیت‌های بالغین این آفت، استفاده شده است. هیچ کدام از این تلاش‌ها منجر به کنترل قابل قبول آفت نشده است. با این وجود، همه‌گیری‌های *B. bassiana* در جمعیت‌های بالغین به طور منظم روی می‌دهد و مشاهده بالای ۵۰٪ از جمعیت بالغین آلوده به *B. bassiana* متداول و معمول است (Lewis, 2007).

در تلاش برای کنترل سوسک اروپایی *Melolontha melolontha*، سوسپانسیون اجسام هیفی قارچ *B. brongniartii* با هلیکوپتر در مرزهای جنگل در ۱۵ مکان به کار برد شد. نرخ آلودگی حشرات کامل تیمارشده از ۳۰ تا ۹۹٪ متفاوت بود. محلول پاشی، میانگین نرخ تولید مثلی را از ۵/۰۹ به ۲/۱۵ لارو سن دوم در هر حشره کامل کاهش داد. افزایش نرخ آلودگی در نسل بعد از تیمار هم مشاهده گردید. تراکم جمعیتی ۶ تا ۹ سال بعد از تیمار، (معدل ۲ و ۳ نسل حشره) در ۱۳ مکان بیشتر از ۵٪ و در ۴ مکان بیشتر از ۸٪ کاهش یافت. محدوده خسارت تغذیه‌ای بالا نیز از ۱۷/۸ کیلومتر به ۳/۹ کاهش یافت. کاربرد اجسام هیفی روی بالغین برای کنترل لاروهای این سوسک، دارای معایب و فوایدی می‌باشد. برای غلبه به معایب کاربرد اجسام هیفی، یک روش جایگزین استفاده از *B. brongniartii* روی پوسته جو یا داخل آن می‌باشد (Keller et al., 1997).

با توجه به این‌که قارچ‌های بیمارگر حشرات به عنوان عوامل کنترل طبیعی برای برخی از آفات شناخته شده‌اند و همچنین مطالعاتی در زمینه جداسازی قارچ‌های بیمارگر از سوسک سیاه گندم و تاثیر جدایه‌ها روی آن تاکنون در ایران و دنیا صورت نگرفته بود؛ تصمیم گرفته شد تا بررسی مقدماتی روی بیمارگری و زهرآگینی این قارچ‌ها روی سوسک سیاه گندم صورت گیرد.

مواد و روش‌ها

سوسک‌های سیاه جمع‌آوری شده از مزارع گندم استان گلستان (در مجاورت آق‌قلاء و محمد‌آباد) در آکواریوم‌های دارای زهکش حاوی خاک مخلوط شده با پیت-موس به ارتفاع تقریباً ۱۰ cm که گندم رقم فلات در آن‌ها کاشته شده بود، قرار داده شد. روی سطح خاک کاه و کلش گندم ریخته و خاک به طور دائم در حد ظرفیت مزرعه (گاورو) مرطوب شد. علاوه بر گندم‌های کاشته شده، دانه‌های گندم جوانه‌زده نیز برای تغذیه سوسک‌ها اضافه شد. دانه‌های گندم حتماً باید نرم و مرطوب باشد چون حشره تمایلی برای تغذیه از دانه‌های خشک ندارد. درجه حرارت اتاق پرورش بین ۱۱-۱۷°C متغیر بود. حشرات کامل اغلب طی روز درون خاک پنهان می‌شدند و در شب برای تغذیه به سطح خاک می‌آمدند. همچنین گاهی برگ‌ها را به زیر خاک می‌کشیدند. لاروها از برگ و ساقه تغذیه می‌کردند.

به منظور بررسی بیمارگری جدایه‌های (متعلق به کلکسیون قارچ‌های بیمارگر حشرات بخش تحقیقات حشره‌شناسی کشاورزی، موسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور) DEBI 001، DEBI 002، DEBI 006، DEBI 007، DEBI 012، DEBI 013، DEMI 001، DEMI 002، DEMI 003، DEPI 002، DEPI 003، DEPI 002.013 متعلق به جنس‌های *Metarhizium Beauveria* و *Isaria* (جدول ۱) روی سوسک سیاه گندم و انتخاب زهرآگین‌ترین آن‌ها، آزمایشات مقدماتی انجام شد و جدایه‌های DEBI 002 (شکل ۱)، DEBI 013 (شکل ۳)، DEMI 001، DEMI 002 و DEMI 003 (شکل ۴)، DEPI 003 و DEPI 002 با توجه به اثر ضعیف بقیه جدایه‌ها، برای آزمایش روی حشرات کامل انتخاب شدند. از محیط کشت‌های شیب دار نگهداری شده در ۱۰°C، کشت‌هایی روی محیط SDA داده شد و در انکوباتور ۲۵°C نگهداری گردید. زمان اسپوردهی جدایه‌های مختلف متفاوت بود ولی معمولاً

بعد از حدود ۲ هفته به میزان کافی اسپور دادند. قبل از زیست‌سننجی، تست زنده‌مانی جدایه‌ها برای اطمینان از حفظ خاصیت جوانه‌زنی اسپورها انجام گرفت. بدین صورت که سوسپانسیون خیلی رقیقی از هرکدام از قارچ‌ها روی تستک‌های پتری حاوی آب-آگار پخش شد و پس از گذشت ۱۶-۱۸ ساعت اقدام به شمارش اسپورهای جوانه‌زده در بین ۱۰۰ اسپور شد. اگر درصد جوانه‌زنی بالاتر از ۸۵٪ بود، زیست‌سننجی انجام می‌شد. اسپورهای جدایه‌های مورداً آزمایش را به منظور پراکندن اسپورها در آب، در مخلوط آب و Tween[®] ۸۰٪ ریخته و به شدت تکان داده شد. سپس سوسپانسیون از پارچه ململ چند لایه عبور داده شد و با استفاده از لام هموسایوتومتر (گلبول‌شمار) و رابطه $\times 50000 \times 2$ اسپورهای شمارش شده در ۱۰ خانه تصادفی) = تعداد اسپورها در یک میلی‌لیتر، غلظت سوسپانسیون به دست آمد.

از رقیق کردن این سوسپانسیون اولیه با مخلوط آب و Tween[®] ۸۰٪ با استفاده از فرمول $c_1 v_1 = c_2 v_2$ سری غلظت‌های مورد نظر شامل 10^5 ، 10^6 و 10^7 اسپور در میلی‌لیتر، به دست آمده از آزمایشات مقدماتی تهیه شد. در این فرمول، c_1 : غلظت سوسپانسیون اولیه، v_1 : حجمی که باید از این سوسپانسیون برداشته شود، c_2 : غلظت موردنظر در آزمایش، v_2 : حجمی از سوسپانسیون که برای آزمایش مورد نیاز است، می‌باشد.

جدول ۱- مشخصات جدایه‌ها

Table 1- Characteristics of isolates

Isolate	Scientific name	Source	Sites of collection
DEBI001	<i>B. bassiana</i>	soil	Karaj
DEBI002	<i>B. bassiana</i>	soil	Karaj
DEBI 013	<i>B. brongniartii</i>	<i>Coccinella septem-punctata</i>	Varamin
DEPI 003	<i>I. farinosus</i>	<i>Eurygaster integriceps</i>	Pakdasht
DEMI 002	<i>M. anisopliae</i>	<i>Parandra caspiae</i>	Mazandaran

در آلوده‌سازی حشرات کامل از روش غوطه‌ورسانی (Submergence) استفاده شد؛ بدین صورت که ۱۰ عدد حشره سالم و فعال، داخل یک قیف بوخنر گذاشته شد و ۵۰ میلی‌لیتر از سوسپانسیون روی آن‌ها ریخته و تکان داده شد و بعد از ۶۰ ثانیه با استفاده از پمپ مکش سوسپانسیون تخلیه و حشرات روی چند لایه کاغذ صافی گذاشته شدند تا خشک شوند و سپس به ظروف زیست‌سننجی منتقل شدند. مقداری خاک، جوانه‌های گندم و منبع تامین رطوبت داخل ظروف گذاشته شد و در درجه حرارت اتاق $20-25^{\circ}\text{C}$ نگهداری شدند. بعد از ۲۴ ساعت، مرگ و میر حشرات به مدت ۱۴ روز، به طور روزانه ثبت گردید و حشرات مرده از ظروف اصلی جدا و درون اتاق‌کهای مرطوب گذاشته شدند تا پوشش قارچی در سطح بدن آن‌ها تشکیل شود. برای اطمینان از مرگ حشرات، با یک سوزن استریل در بین کوکسای پاها مختصراً فشاری وارد می‌گردید. مرگ و میر تجمعی هرکدام از تکرارها با فرمول ابتو اصلاح گردید. بدین صورت که درصد مرگ و میر اصلاح شده برابر است با:

$$= 100 \times [(درصد مرگ و میر شاهد - ۱۰۰) / (درصد مرگ و میر شاهد - درصد مرگ و میر تیمار)]$$

تجزیه واریانس درصد مرگ و میر جدایه‌ها و تعیین غلظت کشندگی ۵٪ با استفاده از نرم‌افزار SAS و محاسبه زمان کشندگی ۵٪ با نرم‌افزار CurveExpert 1.3 انجام گرفت. در کنار آزمایشات غوطه‌ورسانی، تعدادی از لاروها به صورت اکتسابی آلوده شدند، بدین صورت که ۱۰ عدد لارو به مدت ۵ ثانیه روی محیط کشت واجد قارچ‌ها قرار داده شدند تا با حرکت در سطح آن مایه تلقیح قارچی را کسب کنند.

نتایج

در منطقه گرگان و گنبد، حشرات کامل از اردبیهشت‌ماه ظاهر می‌شوند و در اردبیهشت و خرداد می‌توان آنها را از حاشیه و کناره‌های مزارع از پای بوتهای علف‌های هرز و زیر کاه و کلش جمع‌آوری کرد (نیمه اول خرداد اوج آفت است). همچنین بعد از اتمام تابستان گذرانی نیز می‌توان آنها را در آبان‌ماه هم مشاهده نمود. بعد از ۲ هفته حشرات کامل جمع‌آوری شده، شروع به گذاشتن تخم‌های تک‌تک سفید رنگ در اعماق مختلف خاک (حدود ۸ cm و بیشتر) کردند. دوره تخم‌ریزی آفت طولانی است. همچنین حدود ۴ ماه طول می‌کشد تا لاروهای سن آخر به دست آیند. برای به دست آوردن حداکثر کارآیی در پرورش این حشره، همواره باید خاک مرطوب باشد، قراردادن کاه و کلش در سطح خاک به حفظ رطوبت آن کمک می‌کند. گیاهچه‌ها و جوانه‌های گندم به عنوان منبع تغذیه در اختیار حشرات کامل قرار گرفت. جدایه‌های DEMI 001، DEMI 002، DEMI 012، DEBI 001، DEBI 002، DEBI 012 دارای خاصیت بیمارگری روی لاروها بودند و پوشش قارچی پس از مرگ، روی بدن لاروها مشاهده گردید (شکل ۱).

همه جدایه‌های مورد آزمایش درصد جوانه‌زنی بالای ۹۰٪ داشتند. انجام آزمایشات زیست‌سنجدی روی حشرات کامل تاثیر نسبتاً کم جدایه‌های مورد آزمایش را نشان داد (جدول ۲). از جمله عواملی که می‌تواند باعث عدم تاثیر قارچ روی حشره شود، عوامل بازدارنده برای نفوذ در کوتیکول یا عکس‌العمل‌های دفاعی (مانند ملانیزه شدن) شدید و سریع توسط حشره می‌باشد.

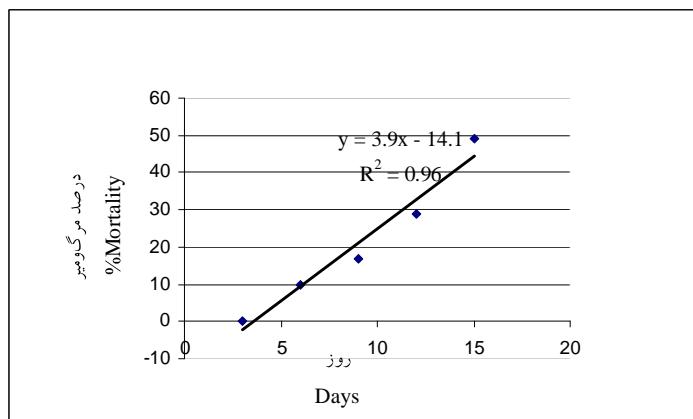
تجزیه واریانس درصد مرگ و میر جدایه‌ها در غلظت^۷ ۱۰ اسپور در میلی لیتر، اختلاف معنی‌دار بین آنها را نشان داد ($F=6/21$; $P<0.05$; $df=4$ و 14). گروه‌بندی با آزمون دانکن، جدایه DEMI 002 از قارچ *M. anisopliae* را با بالاترین میانگین درصد مرگ و میر (۵۲٪) نسبت به جدایه‌های دیگر در سطح A و بقیه جدایه‌ها را در سطح B قرار داد و بدین ترتیب جدایه‌ای از قارچ *Metarrhizium* موثرترین جدایه بود (جدول ۲). غلظت کشنندگی ۵۰٪ و حدود بالا و پایین آن برای DEMI 002 ($10^9 \times 7/21$ و $10^6 \times 1/68$) اسپور در میلی لیتر و زمان کشنندگی ۵۰٪، $13/37$ روز به دست آمد. با توجه به این که در جدایه‌های دیگر درصد مرگ و میر پایین‌تر از ۵۰٪ بود، محاسبه غلظت کشنندگی ۵۰٪ و زمان کشنندگی ۵۰٪ منطقی به نظر نمی‌رسد.

جدول ۲- مقایسه میانگین درصد مرگ و میر در جدایه‌های مورد آزمایش با آزمون دانکن ($\alpha = 5\%$)

Table 2- Mean comparison of the mortality of tested isolates by DMRT ($\alpha = 5\%$)

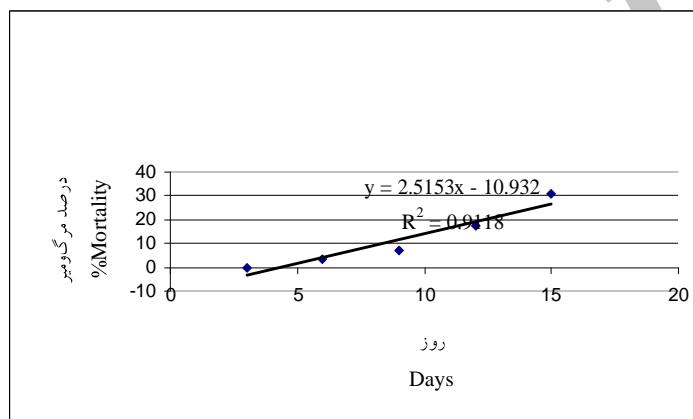
Isolate	% Mortality \pm SE
DEMI 002	52.22 \pm 8.28 a
DEBI 002	31.11 \pm 1.11 b
DEPI 003	21.48 \pm 6.46 b
DEBI 001	21.11 \pm 5.48 b
DEBI 013	10.37 \pm 0.37 b

Means within column followed by same letter are not significantly different

شکل ۱- خط روز- مرگ و میر جدایه DEMI 002 در غلظت 10^5

Fig. 1- Regression of the mortality as a function of time of DEMI 002 at concentration of 10^5

شکل ۲- خط روز- مرگ و میر جدایه DEBI 002 در غلظت 10^5

Fig. 2- Regression of the mortality as a function of time of DEBI 002 at concentration of 10^5

مقایسه شیب‌های خط روز- مرگ و میر مربوط به دو جدایه DEMI 002 و DEBI 002 با درصد مرگ و میر بالاتر نسبت به بقیه جدایه‌ها، نشان می‌دهد که جدایه زهرآگین‌تر DEMI 002، از نظر زمان کشندگی $\approx 50\%$ نیز نسبت به DEBI 002 رجحان دارد (نمودار ۱ و ۲).

اثر نسبتاً ضعیف قارچ‌های بیمارگر حشرات روی سوسک سیاه گندم میان این مساله است که نمی‌توان آن‌ها را به تنهایی در مهار طغیان این آفت به کار بست و باید از دیگر روش‌های کنترل آفت نیز بهره جست. اثر قاطع تناوب در کاهش جمعیت آفت به خوبی ثابت شده است به گونه‌ای که در مناطقی که تناوب زراعی رعایت می‌شود، تقریباً آفت مهار می‌باشد.

بحث

تجزیه واریانس درصد مرگ و میر جدایه‌ها، اختلاف معنی‌دار بین آن‌ها را نشان داد. جدایه‌ای بومی از قارچ *M. anisopliae* بیشترین تاثیر را روی سوسک سیاه گندم در آزمایشگاه داشت. در تحقیقات آزمایشگاهی مشابه که با استفاده از جدایه‌های بومی قارچ‌های *B. bassiana* و *M. anisopliae* روی شته روسی گندم *Diuraphis noxia* و تریپس غربی

گل DEMI 001، *M. anisopliae* صورت گرفته، در هر دو مورد جدایه های بومی قارچ *Frankliniella occidentalis* (Mohammadi pour, 2008; Koupi, 2010) از *B. bassiana* (DEMI 002) موثرتر بوده‌اند (Azami et al., 2010). اما نتایج حاکی از آن بود که در مجموع قارچ‌های بیمارگر تاثیر قطعی روی این آفت ندارند و در صورت استفاده از آن‌ها در کنترل آفت با رعایت کلیه جوانب، باید به عنوان جزیی از مدیریت تلفیقی آفت در نظر گرفته شوند و سایر روش‌های کنترل آفت نیز مورد استفاده قرار گیرند. یکی از پارامترهای مهمی که بر پایداری و کارآیی قارچ‌های بیمارگر تاثیر منفی می‌گذارد، نور خورشید است. بجز اثر شدن سریع مایه تلقیح قارچی توسط اشعه خورشید به عنوان مانع بزرگی در کاربرد تجاری قارچ‌های بیمارگر حشرات در مزرعه به حساب می‌آید. درجه حرارت محیط نیز می‌تواند یکی دیگر از فاکتورهای محدود کننده قارچ‌ها باشد. با توجه به این‌که قارچ‌ها در مزرعه و گلخانه نسبت به شرایط آزمایشگاه، درجه حرارت‌های بالاتر و نوسانات دمایی بیشتری را به همراه تابش مستقیم نور خورشید تجربه می‌کنند، به طور وضوح تاثیر و کارآیی آن‌ها در چنین محیط‌هایی کاهش می‌یابد که با توجه به حساسیت کم این حشره به قارچ‌ها، مشکل کارآیی کم آن‌ها را دوچندان خواهد نمود، مگر این‌که از جدایه‌هایی با فرمولاسیون‌های مناسب، مقاوم در برابر نور خورشید و خشکی محیط و سازگار با درجه حرارت‌های محیطی استفاده کرد.

زمان کاربرد هم از اهمیت زیادی برخوردار است که البته این اهمیت بستگی به وقوع آفت، سن آفت و تماس آن با عامل بیمارگر دارد. با توجه به این که عمق فعالیت لاروها بین ۱۵ تا ۲۰ سانتی‌متری خاک است (فقط در روزهای گرم بین ۵ و ۱۰ سانتی‌متر است) به نظر می‌رسد که در دوره کوتاهی در مهر یا آبان قبل از این که لاروها به جوانه‌های اولیه گندم خسارت وارد کنند و به اعمق بیشتر خاک فرو روند، از مایه تلقیح قارچی فرموله شده مخلوط با لایه‌های سطحی خاک برای پیشگیری از خسارت می‌توان بهره جست. با توجه به این که رشد قارچ معمولاً تحت شرایط مرطوب رخ می‌دهد، می‌توان با استفاده از فرمولاسیون‌های روغنی نیاز به رطوبت را کاهش داد. تاکید می‌گردد که این روش باید همراه با روش‌های کنترل زراعی و شیمیایی به کار گرفته شود. افزایش آکاهی کشاورزان در مورد فواید تناوب در مدیریت آفات باید به عنوان یکی از اهداف ترویج "عملیات بهینه کشاورزی" مدنظر قرار گیرد. تناوب زراعی گزینه غیرشیمیایی اصلی برای جلوگیری از افزایش جمعیت این آفت است. تنوع بخشیدن به سیستم کشت با استفاده از تناوب در مزارع می‌تواند چندین نتیجه مطلوب برای کشاورزان داشته باشد از جمله افزایش فراوانی و تاثیر دشمنان طبیعی خصوصاً برای شته‌ها. این سیستم‌ها همچنین کارآیی استفاده از آب و سودبخشی زمین را نسبت به کشت پیاپی گندم و گندم - آیش افزایش می‌دهد. به علاوه، کنترل موثر و اقتصادی علف‌های هرز را آسان‌تر می‌کند. با توجه به اثر قاطع تناوب زراعی و آیش در کاهش جمعیت و کاربرد محدود قارچ‌ها در عملیات مبارزه، استفاده حفاظتی از قارچ‌ها در صورت لزوم باید در چارچوب مدیریت تلفیقی آفت در نظر گرفته شود. به جا است که با تحقیقات بیشتر پیرامون قارچ‌های بیمارگر بومی روی لاروها و حشرات کامل سوسک سیاه گندم و حفظ و حمایت از این عوامل با روش‌های زراعی و غیره، گام‌هایی در جهت کنترل زیستی کلاسیک این آفت برداشته شود.

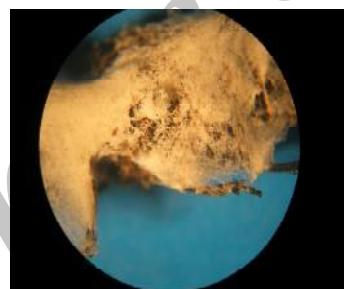
شکل ۳- حشره کامل سوسک سیاه گندم آلوده به قارچ DEBI 002 جدایه *B. bassiana* میسلیوم های قارچ در اطراف و زیر بدن

Fig. 3- CGB adult infected with *B. bassiana*, isolate DEBI 002Look at the mycelia beneath & around the body

شکل ۴- سوسک سیاه گندم آلوده به قارچ DEBI 013 جدایه *B. brongniartii* به قارچ

Fig. 4- CGB adult infected with *B. bassiana*, isolate DEBI 013

شکل ۵- حشره کامل سوسک سیاه گندم آلوده به قارچ DEBI 001 جدایه *B. bassiana*

Fig. 5- CGB adult infected with *B. bassiana*, isolate DEBI 001

شکل ۶- لارو سوسک سیاه آلوده به قارچ DEBI 002 جدایه *B. bassiana*

Fig. 6- CGB larva infected with *B. bassiana*, isolate DEBI 002

سپاسگزاری

نتایج این بررسی بخشی از پژوهه تحقیقاتی مصوب به شماره ۸۶۰۶۷-۱۰۰۹-۰۴-۰۰۰۰-۱۰۰۰۰ می باشد و هزینه اجرای آن توسط موسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور تأمین شده است که بدین‌وسیله از موسسه مذکور و آقایان دکتر عزیز شیخی گرجان و مهندس سعید قدیری‌راد تشکر و قدردانی می‌گردد.

References

- Anonymous. 2010.** The manual of recommended pesticides for important pests of major crops. Plant Protection Organization. 112 pp. (in press).
- Jozeyan, A. 1996.** Final report of research project "Bioecology of Corn Ground Beetle-Ilam. Ilam Research Center for Agricultural and Natural Resources. 24 pp.
- Keller, S., Schweizer, C., Keller, E. and Brenner, H. 1997.** Control of white grubs (*Melolontha melolontha* L.) by treating adults with the fungus *Beauveria brongniartii*. Biocontrol Science and Technology, 7: 105-116.
- Koupi, N. 2010.** Effect of Iranian isolates of *Beauveria bassiana*, *Metarhizium anisopliae* on the Western Flower Thrips, *Frankliniella occidentalis* (Thysan, Thripidae) under laboratory conditions. M.Sc. Thesis. 120 pp. University of Tarbiat-Modares.
- Lewis, L. 2007.** Ecological considerations for the use of entomopathogens in integrated pest management. In: Koul, O. & Cuperus, G. (eds.) Ecologically based integrated pest management. CAB International, Wallingford, UK, 249-268.
- Miller, R.H. and Pike, K.S. 2002.** Insects in wheat-based systems. In: Curtis, B.C., Rajaram, S. & Gomez Macpherson, S. (eds.) BREAD WHEAT. FAO Plant Production and Protection Series. No.30.
- Mobasher, M. 1994.** Final report of research project "Investigation into the bioecology of *Zabrus tenebrioides* in Gorgan and Gonbad". Gorgan and Gonbad Research Center for Agricultural and Natural Resources. 103-147.
- Mohammadi pour, A. 2008.** Study the effect of some isolates of *Beauveria bassiana*, *Metarhizium anisopliae*, *Lecanicillium muscarium* and *L. aphanocladii* on the Russian Wheat Aphid, *Diuraphis noxia* (Hom., Aphididae). M.Sc. Thesis. 190 pp. College of Aburaihan, University of Tehran.
- Parker, B.L., El-Bouhssini, M. and Skinner, M. 2001.** Field guide: Insect pests of wheat and barley in North Africa, west and central Asia. International Center for Agricultural Research in the Dry Areas. Aleppo, Syria. 120 pp.
- Pimentel, D. 2002.** Encyclopedia of pest management. Volume 1. Marcel Dekker, Inc. 929 pp.
- Rezabeigi, M. and Radjabi, Gh. 2002.** Important pests of wheat and barley: Management in Iran. From wheat seed to loaf of bread. Zeitun Publication, Qom, 473 pp.
- Roostaei, A. and Zahedi-Kayvan, M. 1992.** Corn Ground Beetle. Zeitun, 108: 27-29.
- SAS Institute. 2002.** PROC user's manual, version 9th ed. SAS Institute, Cary, NC.
- Steenberg, T., Langer, V. and Esbjerg, P. 1995.** Entomopathogenic fungi in predatory beetles (Col. Carabidae and Staphylinidae) from agricultural fields. BioControl. 40(1): 77-85.

The effect of entomopathogenic fungi on Corn Ground Beetle under laboratory conditions

H. Haji Allahverdi Pour*, M. Ghazavi

Dep. of Agricultural Entomology Research, Iranian Research Institute of Plant Protection

Abstract

The Corn Ground Beetle, *Zabrus tenebrioides* (Col., Carabidae) is an important cereal pest in Iran and some European countries. Serious damage leads to withering and drying of plants. In order to evaluate the potential of entomopathogenic fungi in control of this pest, field-collected adults were maintained under appropriate conditions and exposed to entomopathogenic fungi of genera, *Beauveria*, *Metarhizium* and *Isaria*, isolated from different hosts and geographical regions. The bioassay were carried out by submergence method with concentrations of 10^5 , 10^6 and 10^7 conidia/ml of Tween 80® solution (0.05%) in three replicates and 10 insects in each replicate and exposure time of 60 sec. The results showed relatively low efficacy of these entomopathogenic fungi on the pest. ANOVA of mortalities proved significant differences among the isolates. DEMI 002 (an isolate of *Metarhizium anisopliae*) showed the highest mortality (52.22%) than the other isolates. In case of DEMI 002, Values of LC₅₀ (95% confidence intervals) and LT₅₀ were obtained 7.21×10^6 (1.68×10^6 , 6.76×10^9) and 13.37 days at 10^7 conidia/ml respectively.

Keywords: *Zabrus tenebrioides*, *Isaria* · *Beauveria* · *Metarhizium*, effect

*Corresponding Author, E-mail: hana_agri@yahoo.com
Received: 25 Sep. 2010 – Accepted: 7 Oct. 2011